

Den 17. maj 2006 afgav jeg en endelig rapport om min inspektion den 2. og 3. november 2004 af Bornholms Regionskommune. Rapporten var samtidig min (første) opfølgning af de spørgsmål som inspektionen har givet anledning til. I rapporten bad jeg kommunen om oplysninger mv. om nærmere angivne forhold.

Jeg modtog herefter Bornholms Regionskommunes svar i brev af 10. november 2006.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad 3.6. Sagsbehandlingstider mv.

I rapporten bad jeg Bornholms Regionskommune om at redegøre for på hvilke af de af Indenrigsministeriets henstilling omfattede sagsområder der manglede at blive fastsat målsætninger for sagsbehandlingstiden. Jeg henviste i den forbindelse til Indenrigsministeriets brev af 4. juni 1997 til samtlige kommunalbestyrelser om målsætninger for sagsbehandlingstider. Jeg bad desuden Bornholms Regionskommune om at oplyse om regionskommunen havde iværksat tiltag med henblik på at få fastsat målsætninger på alle relevante sagsområder.

Derudover bad jeg regionskommunen om at forholde sig til om de målsætninger der er fastsat af kommunens enkelte virksomheder, er i overensstemmelse med de retningslinjer der er fastsat i Indenrigsministeriets henstilling.

Endvidere bad jeg regionskommunen om at oplyse om der i overensstemmelse med Indenrigsministeriets henstilling af 4. juni 1997 føres kontrol med at målsætningerne overholdes, og i givet fald hvordan.

Endelig bad jeg om underretning om resultaterne af regionskommunens arbejde med offentliggørelsen af målsætningerne og med tilvejebringelsen af informationsmateriale om målsætningerne.

Bornholms Regionskommune har oplyst at kommunen har igangsat en afdækning af kommunens sagsbehandlingstider. Videre har kommunen oplyst følgende:

”Der vil med baggrund i denne afdækning blive udarbejdet en sammenfatning af de lovfastsatte sagsbehandlingstider og de sagsbehandlingstider der er fastsat af kommunalbestyrelsen og de politiske udvalg.

Sideløbende med denne afdækning af sagsbehandlingsfrister er der truffet beslutning om, at gennemføre et uddannelsesforløb for kommunens sagsbehandlere. Dette uddannelsesforløb skal sikre en ensartet sagsbehandling, således at Forvaltningslovens formelle krav til sagsbehandling overholdes.

Kommunalbestyrelsen har i kraft af regionskommunens aftalestyring mulighed for årligt, at blive orienteret om overholdelse af målsætningerne. Der sker årligt en opfølgning på den enkelte virksomheds aftale, herunder om de tildelte ressourcer modsvarer de ydelser virksomheden, er sat til at yde.

Bornholms Regionskommune påtænker at udbygge kommunens hjemmeside, så borgerne gives elektronisk mulighed for at orientere sig yderligere om kommunens målsætninger for sagsbehandlingstider.

Pt. indeholder hjemmesiden frister for sagsbehandling jf. retssikkerhedslovens § 3, stk. 2 og bliver udbygget i forbindelse med igangværende afdækning af regionskommunens sagsbehandlingstider.”

Jeg har noteret mig det som regionskommunen har oplyst om uddannelse af kommunens sagsbehandlere og mulighed for orientering og opfølgning gennem aftalestyring af de enkelte virksomheder.

Jeg beder om at blive underrettet om resultatet af undersøgelsen af kommunens sagsbehandlingstider. Jeg går samtidig ud fra at regionskommunen på det tidspunkt vil forholde sig til de spørgsmål som jeg i min rapport af 17. maj 2006 i lyset af Indenrigsministeriets henstilling af 4. juni 1997 stillede kommunen. Jeg henviser til spørgsmålene om hvorvidt kommunen på alle relevante sagsområder har fastsat målsætninger for sagsbehandlingstiden, og om de fastsatte målsætninger er i overensstemmelse med de retningslinjer der er

fastsat i Indenrigsministeriets henstilling. Jeg går endvidere ud fra at kommunen nærmere vil oplyse om kommunen fører kontrol med at de fastsatte målsætninger bliver overholdt, og i givet fald hvordan denne kontrol føres.

Jeg beder endvidere om at blive underrettet om resultatet af arbejdet med at udbygge kommunens hjemmeside.

Ad 3.7. Andre forhold

I rapporten skrev jeg at jeg i forbindelse med direktør Jens Møllers besøg på Plejehjemmet Sønderbo havde noteret mig at det var blevet oplyst at der på ældreområdet er to tilsynsførende som organisatorisk er placeret under fagsekretariatet for ældre- og handicapområdet, således at den rådgivende og tilsynsførende funktion ligger samme sted.

Videre skrev jeg følgende:

”Regionskommunen har ansvaret for hvordan regionskommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område efter den sociale lovgivning, og regionskommunen har pligt til at føre tilsyn med hvordan opgaverne løses. Tilsynet omfatter både indholdet af tilbuddene og den måde opgaverne udføres på. Dette fremgår af §§ 15 og 16 i retssikkerhedsloven.

Fagsekretariatet for ældre- og handicapområdet har udarbejdet et informationsmateriale om det kommunale tilsyn med plejeboligenhederne. Det fremgår heraf at regionsrådet har uddelegeret tilsynsopgaven til fagsekretariatet for ældre- og handicapområdet både med hensyn til det faglige, uanmeldte tilsyn og det dialogbaserede tilsyn. Det anføres at fagsekretariatet organisatorisk er adskilt fra bestiller- og udførerfunktionen og dermed er en uafhængig myndighed.

Som beskrevet ovenfor under pkt. 2 følger det af den valgte styreform i Bornholms Regionskommune at fagsekretariatene har den løbende (daglige) kontakt med virksomhederne på det pågældende område.

Til orientering kan jeg oplyse at Folketingets Ombudsmand i en inspektionsrapport af 11. august 2003 om inspektion den 12. maj 2003 af bostedet Bramsnæsvej har udtalt følgende vedrørende Roskilde Amts varetagelse af den rådgivende og tilsynsførende funktion:

'Som jeg gjorde opmærksom på under inspektionen, er det ikke uproblematisk at den samme konsulent (de samme to konsulenter) som indgår i det daglige samarbejde, også fører tilsyn med bostedet efter retssikkerhedslovens § 39. Denne vurdering bygger på det forhold at et løbende samarbejde – som utvivlsomt er nødvendigt og meget nyttigt – næppe kan undgå at kompromittere tilsynsmyndighedens uafhængighed. Det er væsentligt for begge parter – både bostedet og amtet – at der under et tilsynsbesøg er klare retningslinjer og klarhed over hvem der undersøger, og hvem der undersøges. Jeg er naturligvis opmærksom på at Roskilde Amt er et mindre amt, og at de ansatte på dette område derfor kender hinanden i større omfang end dette er tilfældet i større forvaltninger. Jeg er også opmærksom på at amtet under et eventuelt skærpet tilsyn (niveau 3) nedsætter en til lejligheden sammensat gruppe på tværs af de tre fagområder på Social- og Sundhedsforvaltningens område.

Når den konsulent der står for den daglige kontakt, også varetager tilsynet med det pågældende bosted, kommer konsulenten i et vist omfang til at undersøge sig selv. Konsulenten har løbende vejledt og bistået bostedet med forhold der indgår i tilsynet, og kan derfor vanskeligt karakteriseres som uafhængig. Konsulenten kan vanskeligt undgå at blive medansvarlig for forholdene på bostedet – i hvert fald for så vidt angår de forhold som konsulenten er blevet bedt om råd om. Gennemførelse af tilsynsbesøg på et bosted som konsulenten kender godt og dagligt har kontakt med, forudsætter efter min opfattelse klarhed over hvilken 'rolle' konsulenten har hvornår. Denne klarhed er vanskelig at opnå.

Tilsynet på voksenområdet i Roskilde Amt varetages som det fremgår, af de to samme pædagogiske konsulenter der varetager det daglige samarbejde. Man kunne overveje at lade den konsulent der ikke har den daglige kontakt med det pågældende bosted, gennemføre tilsynsbesøget, men dette gør efter min opfattelse ikke uafhængigheden meget større, idet den ene kollega så kommer til at undersøge den anden.

Efter min opfattelse kunne Roskilde Amt overveje at lade en udenforstående person (evt. fra en anden afdeling i forvaltningen) forestå tilsynsbesøgene. Jeg er opmærksom på at dette forudsætter at den pågældende har et godt kendskab til området.'

Som det fremgår af citatet, mener jeg at tilsynsmyndigheden som udgangspunkt bør organisere arbejdet på en sådan måde at den medarbejder der har den daglige kontakt med de pågældende institutioner/virksomheder, ikke samtidig bliver ansvarlig for tilsynet og udarbejdelse af tilsynsrapportens konklusioner og resultater.

På den baggrund beder jeg Bornholms Regionskommune redegøre for om, og i givet fald hvordan, regionskommunen sikrer at tilsynet på plejeboligområdet er uafhængigt.

Bornholms Regionskommune har i brevet af 17. november 2005 anført følgende:

'Tilsynsfunktionerne vil fra 1. januar blive krydset, således at medarbejdere, der rådgiver på handicapområdet, fører tilsyn med plejehjem/plejecentre på ældreområdet, og at medarbejdere, der rådgiver på ældreområdet, fører tilsyn med virksomhederne på handicapområdet.'

I en efterfølgende telefonsamtale blev Bornholms Regionskommune bedt om yderligere oplysninger vedrørende dette, herunder antallet af medarbejdere på de to nævnte områder og disses indbyrdes samarbejdsrelationer. I en e-mail af 1. december 2005 har Bornholms Regionskommune supplerende oplyst følgende:

'Oplysninger om personer der foretager tilsyn

Tilsyn på ældreområdet 2 medarbejdere

Tilsyn på handicapområdet varetages af 3 medarbejdere

Der er ikke personsammenfald. De fem medarbejdere er ansat i Fagsekretariatet for Ældre- og Handicapområdet, hver med eget kontor.'

Jeg har noteret mig de ændringer i tilsynet med ældre- og handicapområdet som Bornholms Regionskommune efter årsskiftet ville foretage.

Jeg beder regionskommunen om nærmere oplysninger om tilrettelæggelsen af hvem der forestår tilsynsbesøgene, herunder om regionskommunen vil sikre at tilsynsbesøgene bliver 'krydset' imellem de enkelte medarbejdere på henholdsvis ældre- og handicapområdet således at en ansat A ikke fører tilsyn med et område hvor ansvaret påhviler en medarbejder B der samtidig har til opgave at føre tilsyn med et område som den ansatte A har ansvaret for.

Til orientering for Bornholms Regionskommune kan jeg i forlængelse af det ovenfor (og i min foreløbige rapport af 23. august 2005) anførte om tilsynsvirksomheden i Roskilde Amt oplyse at jeg i en opfølgingsrapport af 28. maj 2004 om inspektionen den 12. maj 2003 af bostedet Bramsnæs vig henstillede til Roskilde Amt at overveje hvorledes det på en bedre måde kunne sikres at de personer der udførte tilsynsbesøg, for fremtiden ville være uafhængige af det bosted der førtes tilsyn med, herunder om ikke andre ansatte i forvaltningen end de to pædagogiske konsulenter der varetog den løbende kontakt med bostederne, ville kunne inddrages i tilsynsopgaverne. Jeg bemærkede (igen) at jeg var opmærksom på at Roskilde Amt er et mindre amt, og at de ansatte på dette område derfor kender hinanden i større omfang end det er tilfældet i større forvaltninger.

Jeg bad amtet underrette mig om hvad min henstilling gav anledning til.

Roskilde Amt oplyste herefter at amtet fremtidigt ville lade tilsynet blive udført af én pædagogisk konsulent sammen med en fuldmægtig (AC), som bl.a. deltager i arbejdet med bostedernes driftsaftaler. Den pædagogiske konsulent vil ikke være den samme som der har den kontinuerlige kontakt til bostedet.'

Jeg tog det oplyste til efterretning og foretog mig herefter ikke videre vedrørende udførelsen af Roskilde Amts tilsynsforpligtelse.

Jeg beder Bornholms Regionskommune oplyse om det refererede giver regionskommunen anledning til at overveje om ansatte uden for ældre- og handicapsekretariatet bør deltage i eller forestå tilsynsbesøgene, herunder om dette praktisk set vil være en hensigtsmæssig løsning.

I den forbindelse er jeg opmærksom på at den begrænsede størrelse af Bornholms Regionskommune og det begrænsede antal medarbejdere sætter grænser for (variations)mulighederne ved tilrettelæggelsen af tilsynsbesøg."

Bornholms Regionskommune har herefter i brevet af 10. november 2006 oplyst følgende:

"På baggrund af Ombudsmandens udtalelser om evt. tvivl om habilitet ved at medarbejdere i Fagsekretariatet for Ældre- og Handicapområdet førte tilsyn på området, hvor de selv var rådgivende over for virksomhederne, blev det foreslået direktionen, at tilsynet fra 1. januar 2006 fortsat blev udført af medarbejdere i fagsekretariatet, men sådan at medarbejdere, der har opgaver på handicapområdet førte tilsyn med plejehjem/plejecentre og medarbejdere, der har opgaver på ældreområdet, førte tilsyn på handicapområdet.

Da tilsynet skulle planlægge tilsyn efter de nye retningslinier, blev kommunen imidlertid opmærksomme på, at det efter vor opfattelse er en væsentlig kvalitet ved tilsynene, at de tilsynsførende har et grundigt kendskab til og indblik i det område, de skal føre tilsyn med. Dette har især betydning, hvis tilsynene ikke alene skal være en ren kontrolforanstaltning, men også anvendes i udviklingsøjemed, hvor der kan gives faglige anvisninger.

Det har også stor betydning, at medarbejdere, der har været med til at lave oplæg til retningslinier og tilrettelæggelse af opgaverne i virksomhederne til politisk behandling i fagudvalg og kommunalbestyrelse, kan følge op på beslutningerne og udnytte det indblik, de har til deres fagområde.

Nødvendigheden af, at tilsynsførende har et meget grundigt kendskab til deres tilsynsområde understreges af den senere tids sager i den landsdækkende presse, hvoraf det også fremgår, at der har været mangler ved tilsynet.

Ud fra ovenstående har vi fortsat tilsynet ud fra tidligere retningslinier, så vi udnytter medarbejdernes kompetencer bedst muligt. Kommunen er opmærk-

som på risikoen for uvildighed, men mener netop ved denne opmærksomhed, at opgaverne godt kan forvaltes sagligt og fagligt.

Ovenstående er tidligere på året mundtligt meddelt direktør Orla Kristiansen og det er oplyst, at der vil komme et skriftligt oplæg til direktionen med indstilling om, at tilsynet fortsat føres af medarbejdere inden for deres arbejdsområde. Denne indstilling er desværre endnu ikke udformet og fremsendt. Det vil ske snarest.”

Om retsgrundlaget bemærkes først at retssikkerhedsloven med lov nr. 574 af 24. juni 2005 er blevet ændret som led i gennemførelsen af kommunalreformen. Retssikkerhedsloven er senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 56 af 18. januar 2007.

Det tidligere kapitel 5 i retssikkerhedsloven, herunder lovens ovennævnte § 39, er blevet ophævet. Amtsrådets pligt til at føre tilsyn med hvordan de amtskommunale opgaver blev løst, var fastsat i § 39. Botilbud som det ovennævnte Bramsnæsvig var tidligere amtskommunale, men kan nu etableres af både kommuner og regioner. Kommunernes og regionernes pligt til at føre tilsyn med sådanne botilbud følger nu af henholdsvis §§ 15 og 16 i retssikkerhedsloven og § 5 i den nye servicelov (senest bekendtgjort i lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007).

§§ 15 og 16 i retssikkerhedsloven gælder uændrede. Som det fremgår ovenfor, har kommunalbestyrelserne, herunder Bornholms Regionskommune, i henhold til disse bestemmelser ansvaret for hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område efter den sociale lovgivning, og kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med hvordan opgaverne løses. Tilsynet omfatter både indholdet af tilbudene og den måde opgaverne udføres på.

I servicelovens § 151 er fastsat nærmere bestemmelser om tilsynet med bl.a. plejehjem. Heraf fremgår det bl.a. hvor mange anmeldte og uanmeldte årlige tilsynsbesøg kommunalbestyrelsen som minimum skal gennemføre. I bestemmelsens stk. 2, 2. pkt., er det fastsat at tilsynet ikke må varetages af leverandører eller personer der udfører opgaver på området.

Jeg forstår på regionskommunens seneste oplysninger at regionskommunen endnu ikke har (eller i hvert fald i november 2006 endnu ikke havde) truffet en endelig beslutning om hvem der skal forestå og deltage i kommunens tilsynsbesøg på plejeboligområdet.

Videre forstår jeg at kommunen (nu) er af den opfattelse at nært kendskab til de steder der skal føres tilsyn med, skal prioriteres frem for uafhængighed og uvildighed. Kommunen har til støtte herfor bl.a. anført at kommunen ønsker at drage fordel af medarbejdernes kendskab til deres fagområde, herunder at bruge dette kendskab i udviklingsøjemed.

Jeg er ikke enig i kommunens synspunkt. Det er fortsat min opfattelse at det bør sikres at tilsynet er uvildigt og uafhængigt, og at den tilsynsførende og den rådgivende funktion derfor bør adskilles således at de medarbejdere der har den løbende (daglige) kontakt med virksomhederne, ikke samtidig fører tilsyn med de pågældende virksomheder. Jeg henviser til det som ovenfor er citeret fra min rapport af 17. maj 2006.

Den ordning som regionskommunen i brevet af 17. november 2005 oplyste at kommunen efter årsskiftet ville gøre brug af, sikrer efter min umiddelbare opfattelse heller ikke i tilstrækkelig grad uafhængighed. Jeg henviser til at en sådan ordning indebærer at kollegaer der efter det oplyste arbejder forholdsvis tæt sammen i samme fagsekretariat, kommer til at undersøge og kontrollere hinandens arbejde.

Jeg henstiller igen til regionskommunen at overveje at lade en udenforstående person (evt. fra en anden afdeling i forvaltningen) forestå tilsynsbesøgene. Jeg er opmærksom på at dette forudsætter at den pågældende har et (godt) kendskab til området. Jeg henviser til det ovenfor anførte vedrørende Roskilde Amt. Jeg henviser også til at jeg i min endelige rapport bad regionskommunen om at oplyse om det i rapporten refererede vedrørende Roskilde Amt gav regionskommunen anledning til at overveje om ansatte uden for ældre- og handicapsekretariatet burde deltage i eller forestå tilsynsbesøgene, herunder om dette praktisk set ville være en hensigtsmæssig løsning.

Jeg beder regionskommunen om at oplyse hvad min henstilling og mine bemærkninger giver kommunen anledning til.

Hvis regionskommunen ikke umiddelbart er indstillet på at følge min henstilling, anmoder jeg regionskommunen om at tage kontakt til Socialministeriet for at få ministeriets vurdering af sagen. Jeg anmoder om at regionskommunen i givet fald hører Socialministeriets syn på sagen før jeg modtager underretning om regionskommunens endelige standpunkt.

Jeg henleder desuden regionskommunens opmærksomhed på at Socialministeriet modtager en kopi af denne rapport. Jeg har i et brev til Socialministeriet henledt ministeriets opmærksomhed på denne del af opfølgingsrapporten (pkt. 3.7) der vedrører tilsynsforpligtelsen.

Ad 4.1. Tre sager fra folkeskoleområdet

På baggrund af min gennemgang af de tre udlånte sager fra folkeskoleområdet kom jeg i rapporten af 17. maj 2006 med bemærkninger og kritik vedrørende bl.a. regionskommunens manglende overholdelse af reglerne om notatpligt i sagen om afslag på specialundervisning efter § 20, stk. 2, i folkeskoleloven (sag A). Jeg udtalte bl.a.:

”Endelig fremgår det ikke af sagen hvorvidt den undervisning som eleven ifølge indstillingen allerede modtager, er specialundervisning, herunder om der er tale om almindelig eller vidtgående specialundervisning.

Disse oplysninger kan dels bidrage til at forklare sagens sammenhæng, dels til fastlæggelsen af grundlaget for den indholdsmæssige afgørelse i sagen. Jeg mener derfor på det foreliggende grundlag at regionskommunen også burde have gjort notat om dette.

Bornholms Regionskommune har – således som jeg forstår regionskommunens brev af 17. november 2005 – ikke kommenteret dette kritikpunkt.

Herefter vil det efter min endelige opfattelse være i strid med reglerne om notatpligt hvis de manglende oplysninger på sag A om ovennævnte forhold beror på at kommunen har undladt at gøre notat herom.”

I forbindelse med min udtalelse har regionskommunen skrevet bl.a. følgende i brev af 10. november 2006:

”I sagsbeskrivelsen (A) fremgår det, at eleven modtager undervisning i specialklasse.

I regionskommunen foregår specialundervisning i specialklasse efter § 20.1, og forudsætter en indstilling fra Pædagogisk Psykologisk Rådgivning og en visitation af Visitationsvirksomheden, hvilket forældre og skoleområde er bekendt med.”

Kommunens bemærkninger giver mig anledning til at præcisere at en almen viden ikke kan erstatte pligten til at gøre notat om faktiske forhold af betydning for sagen, herunder hvilken form for undervisning en elev modtager.

Derudover udtalte jeg bl.a. følgende i rapporten vedrørende regionskommunens partshøring i sag A:

”I sag A fremgår det af afgørelsen af 17. februar 2004 at regionskommunen som begrundelse for afslaget har lagt vægt på at støtten tilgodeses via den samlede ressourcetildeling til specialklasserne på X skole.

Det er oplysninger om faktiske forhold som moderen ikke kan antages at være bekendt med at regionskommunen vil inddrage i sagen, og som bruges af myndigheden til ugunst for hende og er af væsentlig betydning for sagens udfald eftersom oplysningerne ifølge afgørelsen har været udslagsgivende for afslaget på vidtgående specialundervisning. Der er således tale om oplysninger som myndigheden efter min opfattelse skal partshøre over inden afgørelsen træffes.

Det fremgår ikke af sagen om regionskommunen har partshørt moderen om disse forhold. Hvis dette forhold skyldes at regionskommunen ikke har gjort notat herom, er dette som allerede bemærket i pkt. 4.1.2.2 en tilsidesættelse af notatpligten. De manglende oplysninger kan imidlertid også skyldes at regionskommunen har tilsidesat bestemmelsen i forvaltningslovens § 19.

Bornholms Regionskommune har ikke kommenteret dette kritikpunkt.

Det er herefter min endelige opfattelse at regionskommunen havde pligt til at partshøre moderen om de faktiske forhold som kommunen ifølge afgørelsen i sag A lagde vægt på. Hvis de manglende oplysninger herom i sagen er udtryk for at kommunen har undladt dette, vil dette således være en fejl.”

Regionskommunen har herefter skrevet bl.a. følgende:

”Af tidligere brev fra Visitationsvirksomheden fremgår det, at de beklager fejlen og at de efterfølgende har ændret proceduren og ligeledes indskærpet at forældrene inddrages.”

Jeg har noteret mig at regionskommunen nu har beklaget fejlen og ændret praksis.

Regionskommunen har derudover i et bilag vedlagt brevet af 10. november 2006 orienteret mig om kommunens fremtidige procedure ved ansøgning om og klager over afslag på elevbuskort. Heraf fremgår bl.a. følgende:

”Afslaget skal indeholde:

...

- Klagevejledning. Der kan klages til Børne- og Skoleudvalget inden 4 uger efter modtagelsen af afslaget. Klagen skal sendes til skolen.”

Det netop citerede giver mig anledning til bemærkninger.

I rapporten af 17. maj 2006 skrev jeg bl.a. følgende om den frist på 4 uger som kommunen havde angivet i sin vejledning om remonstration i den ene af sagerne om befordring af elever i folkeskolen (sag C):

”Det må i almindelighed antages at borgeren i forbindelse med ulovbestemt remonstration har et retskrav på genoptagelse og ny realitetsbehandling af sagen i tilfælde hvor der i forbindelse med genoptagelsesansøgningen fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen at der er en vis sandsynlighed for at sagen ville have fået et andet udfald hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med myndighedens oprindelige stillingtagen til sagen. Efter omstændighederne bør det også tillægges betydning, især i partstvister, om de nye oplysningers senere fremkomst er et i forhold til vedkommende part undskyldeligt forhold. Ligeledes må en borger antages at have krav på genoptagelse hvis der (typisk efterfølgende) fremkommer væsentlige nye retlige forhold – dvs. en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag der forelå på tidspunktet for den oprindelige afgørelse. Endelig kan myndigheden have pligt til at genoptage sagen hvis der foreligger ikke uvæsentlige sagsbehandlingsfejl, f.eks. sagsoplysningsfejl.

Der gælder ingen ulovbestemt frist i forbindelse med remonstration. En sag kan efter omstændighederne remonstreres ganske lang tid efter at der er truffet afgørelse i sagen.

Det er ikke forkert at regionskommunen vejleder om muligheden for remonstration. Regionskommunen har derimod ikke hjemmel til angive en klagefrist således som den har gjort i afgørelsen af 22. oktober 2004.

Bornholms Regionskommune har ikke kommenteret dette kritikpunkt.

Det er herefter min endelige opfattelse at kommunen ikke har haft hjemmel til at angive en klagefrist således som den har gjort.”

Det er fortsat min opfattelse at regionskommunen ikke har hjemmel til at fastsætte en klagefrist i forbindelse med regionskommunens vejledning om remonstration, og jeg skal herefter henstille til regionskommunen at ændre klagevejledningen. Jeg beder samtidig kommunen underrette mig om den ændrede klagevejledning.

Derudover har jeg bemærket at regionskommunen i samme bilag skriver bl.a. følgende under afsnittet ”Klage”:

”Børne- og Skoleudvalgets afgørelse kan ikke påklages til en anden administrativ myndighed, men hvis afslaget fastholdes og klager har bedt om en klagevejledning gøres der opmærksom på muligheden for at indbringe afgørelsen for Statsamtmanden for Københavns Amt, Folketingets Ombudsmand og domstolene.”

Jeg skal i den forbindelse for god ordens skyld henlede regionskommunens opmærksomhed på at Statsamtmanden for Københavns Amt pr. 1. januar 2007 er ændret til Statsforvaltningen Hovedstaden.

Derudover giver regionskommunens oplysninger om procedure ved ansøgning om buskort mv. mig ikke anledning til yderligere bemærkninger på nuværende tidspunkt.

Ad 4.2. Seks sager fra det socialpsykiatriske område

På baggrund af min gennemgang af de seks udlånte sager fra det socialpsykiatriske område kom jeg i rapporten af 17. maj 2006 med bemærkninger og på enkelte punkter kritik vedrørende regionskommunens begrundelser og klagevejledninger. Jeg bad om at blive orienteret

om indholdet af de retningslinjer som regionskommunen i den anledning oplyste at kommunen ville udarbejde.

Regionskommunen har i brevet af 10. november 2006 oplyst følgende:

”Bornholms Regionskommune vurderer at strukturering af sagsbehandlingen indenfor socialpsykiatrien bør prioriteres højt, at hensyn til sagernes alvorlige karakter. Derfor er der nu udarbejdet

- Målsætninger for sagsbehandlingstider i Socialpsykiatrien, bilag 2
- Arbejdsgangsbeskrivelse for visitation i socialpsykiatrien, bilag 3
- Skabelon til bevilling, bilag 4
- Skabelon til afslag, bilag 5.”

Jeg har modtaget kopi af og gennemgået de nævnte bilag. Bilagene giver mig ikke anledning til bemærkninger, og jeg foretager mig derfor ikke mere vedrørende dette punkt.

Bornholms Regionskommune har i brevet af 10. november 2006 desuden anført følgende:

”Der skal endvidere henvises til regionskommunens planlagte undervisningsforløb om korrekt sagsbehandling. Undervisningsforløbet vil også indeholde de elementer der også påpeges under gennemgangen af de 6 sager på det socialpsykiatriske område, såsom:

- Hurtig sagsbehandling påkrævet af borgernes helbredsmæssige tilstand
- Tillid og mulighed for valg af anden sagsbehandler
- Inddragelse af borgeren og udarbejdelse af handleplan
- Retningslinjer der sikrer at hovedhensyn, begrundelse og klagevejledning fremgår af svarbreve.”

Jeg har noteret mig det som regionskommunen har oplyst.

Opfølgning

Jeg beder om at de oplysninger mv. som jeg har bedt Bornholms Regionskommune om, sendes til mig.

Underretning

Denne rapport sendes til Bornholms Regionskommune, Statsforvaltningen Hovedstaden, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Socialministeriet og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef